

Боже! ца | ря пазі

Дягы Сух | тану дик

Ты подарі!

Миръ Му въ държавата,

Миръ по вселениата,

Миръ подъ небесната,

Ты въдвори!

(Подражаніе Жгковскому.)

а) *Анапестъ* състои отъ три слога съ удареніе на третія; той са гледа като продълженъ ямбъ (— — —). Примѣръ въ туй двустипіе:

Человѣкъ | сиромѣхъ | е всегда | угнѣтѣнъ

Но това | не вреді | да си бѣ | де почтѣнъ.

е) *Амфибрахій* състои отъ три слога съ удареніе на срѣднія (— — —). За примѣръ имамы тѣзи тукъ стихове изъ *Гипдича*: « Дума ». (*)

Живѣтъ ми | печаленъ | и жребій | жестокъ!

Незнамъ азъ | рѣка да | м' е мѣла | ла,

Душа ми покой не намѣрвала.

Изъ дѣтства порастохъ самичькъ спракъ;

Самичькъ са впуснахъ въ свѣта на далечъ —

Животныя тозъ пѣтъ прекарахъ го вечъ!

И въ пустыя тозъ оризонть широкъ

Предъ менъ не останахъ ни сѣнка, ни цвѣтъ

Отъ все що бѣхъ видѣлъ въ лѣжовныя свѣтъ:

Завлечено все кат' отъ буенъ потокъ;

И въ старость пакъ съ меня мой жребій жестокъ!

(Преводъ.)

(*) Т. е. мысль. — Гл. курсъ теорія словесности М. Чистякова, ч. II, § 37, стр. 85.